

TISZ ZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . 4 frt. ²⁰/₁₀₀ Negyed évre . . . 1 fr.
Fél évre . . . 2 frt. ²⁰/₁₀₀ Egyes szám ára 8 kr.
Megjelen minden vasárnap reggel.
Hirdetések jutányosan eszközöltnék s többszöri hirdetésnél lényeges árkedvezmény adatik.

Felelős szerkesztő: HEGYI ANTAL.

Kiadó lap-tulajdonos: SZILBER JÁNOS.

SZERKESZTŐSÉG:

Csongrád, Templomtér 91. szám, hová a lap szelem részét illető minden közlemény intézendő.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizetések, hirdetések intézendők.

Felhívás előfizetésre!

Lapunk ujévkor pályafutásának — Isten jó voltából — negyedik évfordulóját éri el. Az út, melyet megfutott, ha nem is valami hosszú, de annál rögzesebb és küzdelmesebb, mert mint tudva van a tisztelt olvasó közönség előtt, nem szolgált kegyurat, nem istápolta magán érdekeket: hanem szolgálta a közönséget mellék czél és tekintet nélkül s nem is kívánt másnak tetszeni, mint magának az igazságnak.

Önző korunkban azonban az ilyen szolgálatokat nem szokás megfizetni, mert apátlan, anyátlan árva ma az igazság, melynek kevés gyámolítója, de annál több ellensége akad. Az a régi közmondás: „szólj igazat, betörik érte a fejed” soha sem volt igazabb, mint épen a mi anyagi napjainkban, mikor legtöbben az ártatlanok vérét mosogatva kezükről, kérdik Pilátussal: micsoda az igazság?

Ma csak annak a szolgálatnak van értéke sokak szemében, a mely után meg lehet számlálni a garasokat. Mig az a szolgálat, mely egy igaz eszmét, vagy hamisítatlan elvet kíván érvényre emelni: legtöbbször alattomos fondorlatokra,

vagy épen nyílt üldöztetésre tart-hat számot.

Voltak ez igénytelen lapnak is nehéz küzdelmei, mikor csak áldozatok árán lehetett a közönség érdekei iránti tekintetből fenntartani. Ámde akkor is kecsgettette a remény, hogy az önzetlen törekvés előbb-utóbb megtermi gyümölcseit.

Azokban a küzdelmekben, melyek kivált e muló évben az eszmék és jogok tisztázásáért vívatnak, lapunk az egyesült ellenzék zászlója alatt becsületesen kivette a maga osztályrészét. Sőt ki fogja venni a jövőben is mindaddig, mig a népakarat a hatalom túlkapásaival szemben az őt méltán megillető helyet el nem foglalja.

Ebben a reményben kérjük tehát a tisztelt közönség lelkes pártolását a negyedik évfolyamra, hogy édes magyar hazánk iránt tartozó kötelességünket az utolsó pontocskaig leróhassuk.

Munkálkodásunkért nem kívánunk anyagi előnyöket. Tollunk nem bérencz toll, hogy a hatalmasok kegyét és kedvét keresse: hanem megelégszünk a tiszta lelkiismeret azon megnyugtatóásával, hogy az igazság oltárának felépítésében, melyen a becsületes hazafiak a köz-

ügyeknek áldoznak, hozzájárultunk egy parányi homokszemmel.

Kérjük azért tisztelt olvasóinkat, hogy az általunk szolgált igaz elvek és hazafias eszmék minél szélesebb körben elterjedhessenek, lapunkat barátaiknak és ismerőseiknek ajánlani sziveskedjenek.

Előfizetési feltételeink maradnak a régiek, vagyis

Egész évre 4 frt — uj pénzben 8 korona.
Fél évre 2 frt — uj pénzben 4 korona.
Negyed évre 1 frt — uj pénzben 2 korona.

Kérjük végre tisztelt olvasóinkat, nehogy a lap szétküldésében fennakadás vagy késedelem történjék, előfizetéseiket a kiadó hivatalban minél előbb megújítani sziveskedjenek.

Hazafias üdvözléssel levén
Csongrádon, 1892. decz. 17.

Hegyi Antal
felelős szerkesztő.

Csongrádmegye a parlamentben.

A legutóbbi országos képviselő választás előtti idők alatt, visszamenve az alkotmányos korszak helyre állításának idejéig, Csongrádmegye úgy országos, mint a helyi érdekek politikája szempont-

T Á R C Z A.

Az imádság hatalma.

N. után írta: Varga Mihály.

Hideg, zivataros deczemberi éj volt. A szél vadul üvöltött, tépte, tördelte a fenyők ágait. Reggel óta szünet nélkül hullott a hó. Az út úgyszólván járhatatlanná lett az itt ott magasra összehordott hó miatt.

A pogány idő daczára egy tisztas agastyán haladt Skótország néptelen fősíkján. A heves szél arczába csapkodta a havat; a dermesztő szél csontig járja át tagjait, melyeket durva posztó ruha fed. A magányos utas azon megyének kath. püspöke. Ez a történet az ugynevezett reformáció lezajlása utáni időre esik, a mikor a katolikusok ellen hozott szigorú törvények kéréstelenül hajtattak végre. Csak a jó Isten a megmondhatója, hogy akkor a katolikusoknak mi mindent kellett elszenvedniök. A ki sz. misét hallgatott vagy szentségeket vett fel, pénzbarsággal vagy fogsággal büntették; a papra, a ki misézni mert, kötél általi halál volt kiszabva.

Eannyi veszély daczára a buzgó püspök bejárta egyházmegyéjét, hogy megfogott hiveit kintartásra buzdítsa, bátorítsa s hitöknek hamvadó üszkeit új lángra lobbantsa, kevés számú papjait, kik az igaz valláshoz hű maradt egyes családoknál rejtőzködtek, megvigasztalja.

Reggel azon reményben indult egy ilyen papjától, hogy estére egy másikhoz érhet, mi azonban a rossz idő és a járhatlan utak miatt nem sikerült. Már rég beállt az est és ő még mindig egy lakatlan fősíkon látta magát. Még csak egy szikla sem volt a közelben, a mely mellé megvonhatta volna magát, hogy a szél támadásai ellen némileg megvéde legyen. A hó folyton esett; a szél egyre vadabb lett. Ugy hitte, hogy az Isten áldozatul kívánja életét. S midőn már mindennel fölhangyott, gyenge világosságot pillantott meg, mely egy szegényes házikó ablakán hatott ki. Köszönetet rebegett az Istennek s meggyorsított lépésekkel haladt a kunyhó felé, hogy ott bekopogjon.

A mint belépett a kunyhóba, egy tisztán öltözött öreg asszony jött eléje. A jövővenyt szívélyesen fogadta, ruhájáról azonnal lesöpörte a havat.

— Bocsásson meg jó uram, hogy éjjeli szállásul nem adhatok más helyet, mint e konyhát; a szobában csak egyetlen ág van, a melyen beteg férjem fekszik s már vivódik a halállal; nem is hiszem, hogy a reggelt megérje.

— Osztozom fájdalmában jó asszonyom; velem ne törődjék, itt a tűznél jó helyem lesz. De talán segítségére is lehetnék férjének, mert kissé értek az orvosi tudományhoz.

— Ah, uram, hasztalan minden; az öregség olyan betegség, a melynek Isten az

orvosa. Járt itt a mult héten orvos is és az is azt mondta. Már ő régi beteg, de oly világos perczei nem voltak egy év óta, mint most; mindenre tisztán emlékszik. De képzelje csak uram, mennyire aggódom, már csak néhány órát élhet és mégsem akarja elhinni, hogy meghal.

— Ha teljesen eszénél van, nem lesz nehéz őt előkészíteni a halálra.

— Tudom, hogy azt kellene tenni, de mit tegyek, mikor nem akarja elhinni, hogy itt az ő órája, szolt az asszony könybe lábadt szemekkel. Sokszor mondtam én már neki, hogy meghal, de egyre csak azt hajta, hogy az ő ideje még nincs itt.

— Megengedi, hogy beszéljek vele? tán egy idegennek szavai hatással lesznek reá.

Az asszony örömet engedett a püspök kérésének. A püspök mindjárt első tekintetre meggyőződött róla, hogy az asszonynak igaza van, az öreg alig élhet egy-két órát. S a tiszta felfogás csak utolsó fellobbanása az elalvó életnek.

Először közönyös dolgokról beszélt vele, de csakhamar szóba hozta látogatásának czélját és kérdezte vajjon el van-e készülve a halálra?

— Én tudom, — szolt az öreg — hogy már nagyon öreg vagyok, azt is érzem, hogy az erő lassankint elhagyja tagjaimat s ha más feküdnék itt ilyen állapotban, magam is azt mondanám neki, barátom készülj el, mert meghalsz, — tette hozzá a legerősebb

jaból alig volt képviselve az ország közvéleménye előtt a magyar parlamentben. — Ma hál' Istennek a legutóbbi választások óta már képe és sulya van az országgyűlésen Csongrádvármegyének; mert úgy országos, mint helyi érdekeit tekintve a megyének, hatalmas erők képviselik ezt a hajdan minden irányban elhanyagolt közönséget, úgy hogy valóságos politikaitekintélye van ma a parlamentben a mi vármegyénknek, minek előre látható természetes következménye az lesz, hogy a kormány előtt is biztosabban hódít tért a megye közönségének meghamisítatlan politikai érzülete és közéleti törekvése úgy a megyei, mint helyhatósági kormányzat minden ágában. — S mi csongrádiak büszke örömmel mondhatjuk azt, hogy városunk végre egy hatalmas talentum által nyilatkozik meg az ország kormányzatában.

Lapunk nem levén politikai lap, így országos képviselőnk parlamenti szereplésének párt politikai szempontból való méltatásától távol kell magunkat tartanunk; de egyet tartózkodás nélkül és örömmel konstatalhatunk, hogy városunkat a parlament egyik legünnepeltebb tagja képviseli az ország előtt, úgy hogy e tekintetben párttekintet nélkül elismeréssel kell meghajolni városunk reprezentálói előtt, mert mikor Hock János beszél az ország-házban bizonyos áhitat szállja meg a tisztelt házat nemcsak az ellenzéki oldalokon, de még a kormány-párton is, merre a fényes szónoklat kérlelhetlen kritikájával fordul és saját politikai álláspontjának argumentumával lép sikra, szinte megvesztegeti hallgatóit minden irányban.

meggyőződés hangján — de én még nem halok meg.

— Barátom, ez képzelődés; miért gondolja, hogy én miatt kivételt tesz a természet törvénye?

— Majd megmondom, honnan ez a meggyőződésem. Öreg ember vagyok, nincs miért félnem az emberektől, bevallom, hogy katolikus vagyok. Istenemhez, egyházamhoz minden nehézség és veszély dacára hű maradtam, ámbar 30 év alatt csak kétszer láttam papot. De naponta tölem kifelhető legnagyobb buzgalommal, bizalommal kértem az Istent, hogy ne engedjen sz vallásunk vigasza nélkül kimulni. És én rendületlenül hiszem, hogy az Isten teljesíteni fogja kérésemet, mert ő oly jó!

— Ha kath. papot fogok látni ágyamnál, a ki ellát a haldoklók szentségeivel, akkor elhiszem, hogy ütött az én óram, de előbb nem.

A püspök egy perczig hallgatott, aztán így szólt remegő hangon:

— Fiam, készülj halálodra, én kath. pap vagyok.

A püspök ellátta őt a végső szentségekkel, mire az imájának erejében oly törhetetlenül bíró jó öreg még virradat előtt csendesen elszunyadt. Az Isten megjutalmazta sok évi kitartó imádságát.

A püspök, miután eltemette a megboldogultnak hült tetemeit, eltávozott egyéb juhait után, magasztalva az Istent és csodálva a gondviselés kiszámíthatatlan intézkedéseit.

Hajdan az *igen*, vagy *nem* szócskával volt városunk a parlamentben képviselve s nem is volt sulya Csongrádnak, most az ész és eszme hatalma az, mely nevünkben megmegnyilatkozik s van tekintélyünk az ország előtt.

Ez az mit ezuttal egyszerűen regisztrálni kívánunk. — Regisztrálni azon alkalomból, hogy Hockot hallottuk szerdán az országgyűlésen beszélni.

A szónoklat e ritka remekét, melyet Hock ezuttal is produkált, s melyet a t. ház és az egész fővárosi sajtó lelkesedéssel fogadott, ajánljuk olvasóink figyelmébe. S bizton reméljük, hogy mindaz, aki ezt elolvassa s nemelfogult, tartozzék bármelyik politikai párthoz, az azt mondja, hogy: *le a kalappal Hock János, csongrád város fényes teheségű képviselője előtt!*

A mit ők teremtettek.

I.

Mikor a szabadelvű párt e hó elején Nyersvendel kávéházában alakuló gyűlést tartott, vezérszónokai dicsekedve emlegették fel ama mesterfogásokat, melyekkel a párt rózsaszínű vezérét, a főszolgabírói állásba becsempészni sikerült s ama világra szóló műveket, melyeket ezen párt dicső vezére s a duplán bukott főpártfogó irányítása mellett alkotott.

Ez uttal nem szándékozunk a mesterfogásokat méltatni, hanem csupán a nagy tettekre szorítokozunk, melyek hivatta vannak ezen párt érzés, gondolkodás és cselekvés módját megörökíteni és a melyek élénk világot vetnek ama párt indokaira és céljaira, melyek azt egész működésében vezérelték.

Ezen nagy művek pedig két osztályba csoportosíthatók, olyanokra tudniillik, melyekkel a párt dicsekszik, és olyanokra, melyekről örömet hallgat, de a melyeket a mi közönségünknek annál szükségesebb ismerni most, mikor ezen párt büszkeséggel emlegetett mesterfogásai által magát a hatalomban továbbra is megerősíteni szeretné. Ezen alkotások között szerinte is első helyen áll a csongrád-félegyházi vasút, mely az ő felfogása szerint sohasem létesült volna, ha ő, mint a szabadelvű eszmék hordozója, főpátronusával, Szivák Imrével együtt nem jutott volna a hatalom birtokába. Csakhogy az a büszke önérzet, melylyel ezen művet emlegeti, hamar alá száll, ha annak egyuttal járulékait, különösen pedig azon áldozatot, melybe az községünknek került, a maga értéke szerint ismerjük.

Eltekintve attól, hogy ezen vonalat a tisztelt szabadelvű pártnál jóval előbb mások tervezték s egyengették a létesítés ösvényét s hogy a tisztelt szabadelvű párt a mások örökébe, mint valami kakukfi az idegen fészekbe, jóformán csak beleült, egyszerűen annak fölemlítésére szorítokozunk, hogy a párt tisztelt elnöke, Réti Ferencz úr, hiven a párt hagyománya és intencziójához, itt is becsületesen kivette a maga porcióját, a mennyiben tudvalevőleg ő vállalta el a kisajátítási munkálatokat s e czímen azokból a közáldozatokból, melyeket a vasút létesítése igénybe vett, néhány ezer forintocskát a saját zsebébe is besepert.

Az önzetlen hazafiság tehát e téren is megtalálta az utat a baksishoz, hanem azért

kicsoda veri jobban duzzadó mellét, mint épen a szabadelvű párt s annak tisztelt vezére, hogy ime a hazáért, akarom mondani Csongrád nagyközségért ők mit tettek?

Ha még csak ennyi lett volna ezen vasutnak az ára, tán szót sem volna érdemes rája vesztegetni. De van ennél sokkal sulyosabb következménye is e vállalatnak, melyet Csongrád közönsége nem egy könnyen fog elfeledni.

A község ugyanis százhuszezer forintot vállalt magára az építkezés költségeiből, s ennek évi jutalékát legalább az első években, a szabadelvű párt úgy vélte legkönnyebben fedezni, hogy egyszerűen kifizette azon tizenhetezer frtnyi liquidáció-pénzből, mely adó-visszatérítés czímén a gazdaközönséget illettes melynek aztán két irányban lett meg a maga keserves következménye.

És pedig egyik következménye az volt, hogy a kereskedők és iparosok, kik aránylag legtöbb hasznát veszik a vasutnak, ily módon szépecskén kibujtak az építkezés költségeinek viselése alól, mert hiszen nyilvánvaló dolog, hogy a liquidációt nem az ő javukra, hanem kizárólag a gazdaközönség érdekében téríti vissza az állam, melynek birtokai az ármentesítés terheit viselik. Tehát Rétiék azon hamis eredményre vezették, hazafias buzgalomukban, ezen ügyet talán épen a zsidók iránt való kedvezésből, hogy a kereskedők és iparosok, kik nem járultak az ármentesítés terheihez, részesültek a visszatérítés előnyeiben.

A másik keserves következmény pedig az lett, hogy a liquidáció ily módon elvonatván a maga céljaitól, vagy is vízvédeltől, a védgátak nem lettek kellő időben kiépítve s mikor az 1888. évi nagy áradás bekövetkezett, a kiküldött kormánybiztos épen azon czímen parancsolta be a közérőt a vajháti vonalról, hogy első sorban a város belterületét kell a vész ellen biztosítani, melyről a hatalmon levő szabadelvű, akkor még csak községi párt egyáltalán nem gondoskodott.

Tehát ide lyukadt ki a dicsőnek hirdetett szabadelvű bölcsesség, hogy az a gazdaközönség, mely a maga liquidációjával, a vasútépítés terheit egyedül viselte, a szabadelvű muladékosság és gondatlanság miatt az árvízcsapásnak tizenhatezer hold szántóföldjével és ötszáz tanyájával, megavval a rengeteg kölcsönrel, melylyel a vész pusztításait pótolni kényyszerült, áldozatul esett.

Ennél az egy korszakalkotó ténynél tehát így ütött ki a szabadelvű gazdalkodás, hogy a szabadelvűség a közáldozatokból szépen zsebre vágta a maga hazafias baksisait, a gazdaközönséget pedig martalékul dobta oda az elemi csapásnak. De azért ez a szabadelvűség most ártatlan pofával oda áll a közönség elé és azt követeli tőle: „Légy szíves engem hazafiságból a hatalom birtokában a megyei választások által továbbra is megerősíteni!”

Azonban mint látni fogjuk, szakasztott ilyen kaptafára készültek egyéb köztényei is, de ezekről majd jövő számunkban fogunk folytatólagosan megemlékezni.

Réti Ferencz szelleme. A „Csongrádi Lap“ f. évi 50-ik számában „Az éhes gárda“ czim alatt megnyilatkozik Réti Ferencz, — ezuttal a csongrádi járás főszolgabírájának szelleme, és azt mondja, hogy mit akartok ti amott a nép pártján, hiszen volt idő, midőn ti ültetek a hatalom polczán, beszédettétek a község közjövédelmét, fel is használtátok azt, — sőt hatalmatok megterthetése czéljából még Csatárral is szövetkeztetek és saját javatokra nem tudtatok szerezni semmit — és mert éhesek vagytok — most ismét a hatalom elnyerésére töreksetek! lássátok ti tudatlanok, itt

vagyok én, a hatalom csak látszólag volt a kezembe, csak szellemileg örököttem a visszaélések és törvényellenes cselekmények fölött és mégis milyen tekintélyes vagyont és tekintélyes állást voltam képes szerezni, sőt hatalmamban áll benneteket megsemmíteni, mert az én szellemem örökös most is a csongrádi közigazgatási hatóságok hivatalos lapja a „Csongrádi Lap“ fölött, és kufaráimat, — mint a vadász kopójait — uszítom onnan reátok, hogy vagy odútokba vissza szorítsanak, vagy legalább megmarjanak benneteket, mert tanuljátok meg, hogy a kinek az Isten hivatalt ad, észt is ad hozzá. Már pedig a „Csongrádi Lap“ a helyi közigazgatási hatóságok lapja és abba hivataluk után észszel megáldott munkások dolgoznak, azok fehérre mossák a feketét is és letagadják az Istent is ha azt én és az ő érdekük kívánja! Tehát némuljatok el gyengé lelkek és adjátok meg magatokat, mert haszontalan minden erőlködéstök, miuk már hozzá szoktunk a jó életmódhoz, miuk éhezni nem tudunk és többé nem akarunk! hiába fogjátok tik állítani, hogy 1886. évben én szövetkeztem Csátárral és megegyeztünk, hogy közös akarattal vissza állítjuk Csongrádon a rendezett tanácsot és Csátár ismét országgyűlési képviselője lesz Csongrádnak, én pedig polgármestere. Hiába hivatkoztok az idő közben kibocsájtott röpiratokra, hogy réseiakhez férköztetek és miattatok nem lehetett a tervünk végrehajtható, — mert én különös teremtménye vagyok az Istennek és nekem az észt nem a hivatal hozta meg, nekem az előtt még hivatalba nem jutottam is volt magamhoz való eszem és midőn beláttam, hogy céljaim és szándékainat teljesen fülösmertétek. Csátár és pártja szövetségében keresztül vezettem a vármegyei bizottsági tagok választását és miután én és czimboraságom bejutottunk a bizottságba, akkor érintkezésbe léptem Szivák Imre országgyűlési képviselőjével és győzelmtünkre való hivatkozásom alapján megegyeztem vele, hogy pártvezértektől nem fogadja el a jelöltséget és miután arra meg is esküdt, Csátárnak hátat fordítottam. Sziváknak pedig pusztit adtam! az igaz, hogy Csátár úr midőn a manővert megtudta, leszárt mint egy . . . vát, de Szivák az én pártvezérségem mellett nyerte el a mandátumot, annak alapján enyim lett a hatalom és dicsőség! A vármegye urainak is úgy kellett a tánczot járni a miut mink fujtuk a nótát és hogy abban is elég ügyességet fejtettünk ki, arra tik a néppárton lehettek legilletékesebb bírák, — mert éppen az általatok majomszeretettel körül vett egyén volt az, aki az általunk húzott nótákon tánczolni nem akart és meggyőződhetetek róla, hogy makacsságának szomorú következményei lettek, mert emlékezhetek még arra a méter magasságú plakátokra, melyekben hirdették, hogy mink vagyunk a népnek igazi barátai és a hangzatos szavakkal hirdett nagy eszmék támogatására szétbocsájtott zsoldosaiuk, mennyi igazhívó muzulmánt hoztak zászlónk alá és hogy azon zászló alá toborzott barátainkkal együtt kifejtett tevékenységünk mennyi áldást hozott reánk, győzedelmesen haladtunk minden irányban, magunkhoz ragadtuk a számba vehető erőket és a miért tik nem jöttetek zászlónk alá, megbuktattuk kegyelt vezéreteket, mert a művészi tükélyre vitt nótán tánczolni, boldogság volt az élet és most ti gyáva emberek, kik sem nótázni, sem tánczolni nem tanultatok, tik merészeltétek állítani, hogy én hoztam nyakatokba az ármentesítő társulatot, mert ott igazgató óhajtottam lenni? hát nem hallottátok mikor mondtam, hogy az ármentesítő társulat költségei végett nem viszik egyik birtokoshoz sem a kirovási könyvecskét? és valjon nem mondtam-e igazat? hát nem maguk az ármentesítő társulati birtokosok mentek be a község házához a kirovási könyvecskéért, és nem saját kezükkel fizetik-e az ármentesítés költségeit? vagy azt vetitek szememre, hogy én a Lévai és Győri árvák pénzéből 6000 frtot zsebre vágtam, hát nem tudjátok, hogy azt testvérei nevében cselekedtem, és ha én nem cselekedtem volna, cselekedte volna más, az a kis kölömbőség pedig csak nem jöhet figyelembe, hogy az esetbe a Lévai és Győri árvák kapták volna a 6000 frtot, az a más pedig az ügyvédi honoráriumot, hát ti balgák ott a nép-

párton, meglátszik rajtatok, hogy elmaradtatok a mai korszak fejlődött követelményeivel és még tik háborgatjátok nyugalomra szorult lelki érzelmeimet; még azt is állítjátok, hogy én jogtalanul magamhoz ragadtam a rétek felosztásának az ügyét és 33 birtokos ellen, 666 birtokos elhatározta a réteknek örökös felosztását és daczára, hogy a birtokossági közgyűlés jegyzőkönyvét az én jó komám a kir. közjegyző vezette, mégis ő állította ki azt a tanusítványt, hogy utólagosan 3 birtokos az ideiglenes felosztás kimondását kérte és annak alapján rőffel mérve ideiglenesen osztattam föl a réteket. Hát ezen állítástok sem nyugszik biztos bázisou, mert már annyit csak nektek is tudni kellene, hogy ha a kir. közjegyző az ideiglenes felosztás érdemében tanusítványt is állított ki, hát az állása iránti tiszteletből sem lehetett az örökös felosztásba belemennem. De nem is éltem én mint magán ember sem bolond gombával hogy elhúzzam a felosztást 2-3 évig és várjak a pénz. széna és legelő után, mikor az ideiglenes felosztás alapján gyorsan befolyt a pénz, termett széna a mennyi csak kellett, sőt pártomnak még legelőt is adhattam. No látjátok ezen állítástok alaposágában is belesültek, mert nem én bennem volt a rétek felosztásánál sem a hiba, hanem ti bennetek, miért nem tartotok tik is olyan komát mint én, mindjárt másképen menne a ti, sőt még a komátok sorsa is és most nekem estek, hogy én nem akarom kiadni a rétfelosztásra vonatkozó okmányokat, hát nem mondtam már, hogy amit mint magán ember elkövettem, azért mint tisztviselő nem lehetek felelősségre vonható. Én ma szolgabírója vagyok a csongrádi járásnak, velem holmi rétfelosztási okmányok felől ne beszéljen senki, van nekem a nélkül is elég bajom a ti „Tiszavidék“-etekkel, mert ha lehetne, még az árvízzel is elöntetném, csak hogy megsemmisüljön és még mennyi mindenféle apró komédiát csináltak velem, azt állítjátok, hogy én annak idejében azzal áltattam a népet, hogy megváltoztattam az adó census és az azelőtt volt 600-700 követválasztó helyett 1000 lesz Csongrádon? Hát ti balga emberek ott a néppárton, annak nem tik voltatok az oka, hogy ígéretem nem válhattam be? hagyjátok volna, hogy én polgármester lehettem volna, ma 900-1000 követ választó dicsőíthetné, a függetlenség szent zászlaját! hát azt hogy merték állítani, hogy én szájbér fizetés és jogosultság nélkül 23 drb. marhámat a bukrosi császár őrzése mellett egy egész legeltetési évad alatt a közös legelőn legeltettem! hiszen elnök voltam, hát jogom volt ott rendelkezni, vagy még oly csekélységet is szememre hánytok, hogy a város téglatelepét körül szegélyező szép akáczfák közül 30 drbot saját céljaimra kivágattam. Hát nem tudjátok, hogy kétszer annyi fát ültettem helyette, vagy olyan balgák vagytok, hogy nem tudjátok, hogy az általam kivágott akáczfák is kelés fák voltak azelőtt 20 évvel! Vagy még az oly csekélységet is az én terhemre akarjátok róni, hogy a levéltár rendezése czimén teljesített kutatásoknak csak oly kevés eredménye lett, hogy csak az 1886. évi közmunka ügyre vonatkozó számadási ügyiratok az én kedves irnokom és testvérét érdeklő a város jogos követelését igazoló okmányok, az általam haszonbérbe birt. községi téglatelepre vonatkozó okmányok, Blázsik Tamás és Lászlóffy Lászlót érneklő 1881. évi élelmezési számadások elemeltettek a levéltárból, néhány számadás pedig oda becsempésztetett. Hiszen én csak szellemi intézője voltam a levéltár rendezése ügyének és hogy ha az alkalmából a fősuly arra volt fektetve, hogy onnan az oda nem tartozóknak vélt tárgyak el, az oda tartozóknak vélt pedig beemeltettek és azok miatt úgy a község, valamint egyes egyének megkárosítottak, annak csak én oka nem lehetek, úgy kellett volna a községnek is és az egyeseknek is tenni, amint én tettem, mikor megtudtam, hogy a téglatelepre haszonbérbe vételére vonatkozó ügyiratok elveszttek, hát készítettem másikat, az igaz, hogy akkorra már kibányáztam a telepet és eladtam az alapfeltételek ellenére az égetett téglákat és az új szerződés feltételei lényegesen eltértek a közgyűlés által az előző bérletre vonatkozó feltételektől és hogy az új szerződés után

akinek téglára szüksége volt, annak Szentestől kellett szállítatni a téglát, de az nem változtatott a helyzetben, hiszen a pásztor is akként szokott cselekedni, hogy levágja a gazda jó marháját, és azon elv alapján, hogy láb helyett lábat kell adni, hát ad a jó marha helyett egy hitvány borjut, hát igyekeztek volna úgy az egyesek, valamint a károsodott község is, az ellopott okmányokat, másokkal pótolni, hogy azután azok nem lettek volna hitelt érdemlő okmányok és számadások, az a dolgokon mitsem változtatott volna, mert az én kedves irnokom és testvérét érdeklő okmányok elemelése folytán is elvesztette a község 900 forintos követelését, ha hitelt nem érdemlő okmányokra fektetve indította volna meg kezelését, akkor is csak elvesztette volna! Blázsik Tamás számadásából folyólag pedig még ma sem fizette meg Lászlóffy László a 200 frtot, hát legfeljebb akkor se fizette volna meg; tehát így folyt le az ügy. De engem okolni az említett cselekményekért, az már olyan balgaságot képez, hogy még a néppártról sem mertem volna feltételezni, hiszen ha a felsőbb hatóság felügyeletétől elvonattak egyes számadások és azok per sundám-bundám a levéltárba be lettek helyezve. Hát azokat ma is meglehet ott találni, az igaz, hogy az esetben marasztaltatni fog a számadó és pedig az Tekulics volt bíró uram lesz. Tehát az nem nagy baj, van annak más baja is, mert hát igen szeretett gescheftelni. De hát feleljen kiki magáért, nekem már nem igen van rájuk szükségem, majd kihúzom én már rövid idő múlva a fejbükből a kötőféket, de ti ott a néppárton is vigyázzatok magatokra, mert úgy jártok, mint az öreg szerkesztőtök, hogy bottal kinállak meg benneteket és ha az sem használ, megszüntetem veletek a szellemi érintkezést, és elhagyalak benneteket. Hogy aztán ki építeti nektek selejtezett téglákból a gyalog-járdákat, ki építeti meg nektek kölcsön összegből a műutat, ki emelteti fel 99 krra a községi adókat, ki vettet ki rátk a költségvetés keretén kívül vizes legelő adót, út adót, kémény adót, járda adót, azt ti lássátok; mert tudjátok meg, hogy szellemi működésem 6 évig tartott időszaka sok százezer forint kölcsönt volt szerencsém a község terhére kieszközölni, mert volt hitelünk, de miután azt már minden irányba kimerítettük, ezután már csak szakálra lehet kölcsönt kapni. Szakálas polgár pedig a néppártnak kevés van! tehát vigyázzatok, hogy meg ne bukjatok! mig ha jól viselitek magatokat, ígérem, hogy szellemem a jövőben is örökösni fog felettetek!! vigyen el a fránya benneteket!

X. Y.

A censura és a bot

Még füleimbe hangzanak a helyi hivatalos lapja társszerkesztőjének segély kiáltásai, midő a hivatalos lappal ellenkező irányú lap szerkesztője által a társszerkesztő úr földre tepertette, segítségért könyörgött.

Még érzik a levegőben a puszkapor szag, midő a főntebb említett esetből folyólag, a „Szentesi Lap“ szerkesztője valódi gentleman egyén módjára adta meg a társszerkesztő úrnak az elégtételt. És ime újabb botrányok, újabb erőszakoskodások színe helyére céloztatik tiszta magyar városunk elaljasítottai, a miért a visszaélések és erőszakoskodások kifejtésében oly rendkívüli gazdag helyi hatóság fejének működését, a minden irányban független „Tiszavidék“ éles bírálat tárgyává bátorkodott tenni és habár a megfélemlítésre használni szokott semmi nemű eszköztől sem riadnak vissza és ekként még az igért botelozástól sem, mindazonáltal ideje korán felerőltük tiltakozó szavukat még a szándék ellen is nehogy hozzánk nem illő hasonló eszközzel kellessék majdan nekünk is védekeznünk.

De hogy önvédelmi tekintetek nyomása alatt még attól sem riadunk vissza, igazoljuk bátorságunkat még az által is, hogy Csongrád vármegye újdonsült kis protomanujának, Réti Ferencznek, mint a csongrádi járás főszolgabírójának, a „Tiszavidék“ szerkesztője és kiadóhivatalához f. évi november hó 28-án 5731. sz. alatt intézett rendeletét, melyben az 1848-ik t. cikkre

való hivatkozással 200 frt bírság terhe mellett kötelezte a szerkesztőséget és kiadóhivatalt, hogy a jövőben a megjelenő lap számainak minden egyes példányát, a bejegyzett felelős személy aláírásával ellátva a szétküldés előtt, úgyisinté más nyomtatványok és ábrázatoknak két-két példányát a kibocsátás alkalmával hivatalához megküldeni elmulasztatlan kötelességének ösmerje, bírálat alá mérjük tenni.

Ha már nincs Réti Ferencz úrban anynyi helyes fogalom, hogy megtudná különböztetni a törvény intenciáját, hogy mért kellett a sajtó törvények eltérő intézkedéseket megállapítani a politikai tartalmu lapokat illetőleg, akkor olvasta volna meg a törvényt és meggyőződhetett volna, hogy abban az időszakban midőn az általa is hivatkozott törvény alkottatott, nem a kritikust, hanem a kritizálásra okot szolgáltató kis protmannokat botozták volna meg. Tehát okosabb és a műveltségnek megfelelőbb eljárást követelünk, mert vissza jöhet ám még az az időszak

O.

Ujdonságok.

— **Hock János városunk országgyűlési képviselője a mai déli vonattal hozzánk érkezik.**

— **Hock János imakönyve.** Képviselő urunk ezen év folyamán egy művészi kivitelű imakönyvet szerkesztett, mely a napokban került ki Budapesten az „Atheneum” sajtója alól. Párját ritkítja ezen imakönyv a magyar irodalomban nemcsak műbecsénél fogva, hanem különösen azért, mert imádság alakjában feleleli a kath. anyaszentegyház összes hitágazatait. Ilyen irányú imakönyv pedig még eddig nem fordult elő irodalmunkban. — Ezen imakönyv, mely három különböző alakban jelent meg, nem annyira a köznép, mint inkább az úri közönség igényeinek kielégítésére van szánva, felette diszes kiállítású kötésben. Ezen mű közelebb német és francia fordításban is megjelenik, mely körülmény eléggé kiemeli annak hasznavehetőségét. Kapható minden könyvkereskedésben és ára a kötés minősége szerint 3 frt 50 krtól 40 frt-ig terjed darabonként. Ezen páratlan szép imakönyv méltó feltűnést keltett a könyvpiacon és Csongrád népe csak örvendhet, hogy ily kitűnő pap kezébe tette le a képviselői mandátumot!

— **Pártértekezlet.** Mai nap délután egy órára az egyesült ellenzék pártértekezletet hívott össze a „polgári kör” helyiségeibe, hogy minden oldalról megbeszélje a küszöbön álló megyei választások módoszatait, semmi kétség ugyan benne, hogy ezen választások akként fognak keresztül vitetni, a mint azt pártunk érdeke és a nép java kívánja, mert hiszen az országgyűlési képviselő választásnak szükséges folyamánya az, hogy többségünket a népakarat érvényesítése végett a vármegye tanácskozó termébe is bevigyük mindazáltal ezen az úton is felhívjuk tisztelt barátainkat és elvtársainkat, kik jó akaratukkal zászlónk ügyét eddig is támogatták, hogy az ügy fontossága tekintetéből ezen értekezleten minél számosabban megjelenjen sziveskedjenek.

— **Felborult artézi kút.** A késedelmes munkára azt szokás mondani, hogy úgy készül mint a Lucza széke! Ilyen Luczaszék nálunk az artézi kút, mely tudja Isten miért? daczára annak, hogy a községi köz-

gyűlésen ismételve képezte interpelláció tárgyát, sehogy sem akar elkészülni. Pedig már Lucza napja is elmúlt s mi még mindig azt dalolhatjuk az előjáróság jóvoltából: van már kis szék csak lába kék. Maga az időjárás is restelte már ezt a disztelen fabódét főtérünk kellő közepén s egyszer-mászor számalomlól leemelt róla néhány deszkadarabot. Pénteken este nagy robajjal elseperte az egész rozoga alkotmányt s tán a szabadelvű pártot akarta vele jelképezni, hogy a megyei választások nyomása alatt így fog az is összeroskadni. Szerencse, hogy a szetre hulló szilánkok kárt senki épségében sem okoztak. De ha épen egy-két embert agyon is ütöttek volna, a t. olvasó, ne gondolja ám azt, mintha ennek a mi gondos előjáróságunk lett volna az oka mert az most a saját becses bőrének megmentésével van elfoglalva s efféle bagatelügyekkel nem ér rá törődni!

— **Péter bácsi.** *Ki ne ismerné a csendes véré B. Péter bácsit a ki szelid természeténél fogva a légynek se szokott véteni? Mégis ő vele történt meg az eset, hogy a legutóbbi községi közgyűlésben felszólalván a kath. temető ügyében; valahogy azt találta mondani, hogy ne kedvezzenek annyira a zsidóknak. Nosza rá is rivált bíró uram Péter bácsira s kicsibe mult, hogy fel nem akasztatta miatta. Legalább is jegyzőkönyvi megrovást indítványozott a miért — oh szörnyűség! — a zsidókat megsértette. Hanem azért gyűlés után Holzer Dolfi megveregette Péter bácsinak a vállait, azzal biztatván: csak veünk tartson Péter bácsi majd elsimítjuk a dolgot! Péter bácsi pedig ha a nap nyugatró kel fel, siet velük tartani.*

— **Szerencsétlen esés.** *F. hó 17-én Konkoly Ferencz ács-segéd a főtéren leégett Keller-féle épület tetejéről — a fal-szél leszakadása következtében a kövezetre zuhant. Az esés következtében könnyű, azonban a lezuhánóra a fedélről nyomban egy nagyobb gerenda esett rá, mely oldalát oly súlyosan sérte, hogy 2 órai kínos vergődés után meghalt.*

— **Lopás.** *A mult hét folyamán Vajda János és Imre, Bigi Geróné uró magtárába átkulcsokkal belopódtak s onnan 6 köböl búzát elloptak. Eladva a búzát, az árán megosztott a két szaktárs. A csendőrség mindkét tolvajt átadta a járásbírósnak.*

— **A vidék közgazdasága,** a „Pesti Napló”, amely formát cserélvén, s minden más lapnál tetemesen terjedelmesebb lévén, olyan teret szán a közgazdasági rovatnak, minőt Magyarországon ezideig lap nem számhatott, már csak terjedelménél és technikai beosztásánál fogva sem a „Pesti Napló” december 18-ától kezdve napjában kétszer 16—18 oldalon felvágva és oldalai összeragasztva jelenik meg olyképp, hogy esti lapja még a délután 2 órakor induló gyorsvonatokkal a vidékre is elmegy. Ily módon lehetséges lesz hogy a vidéki nagyobb városok piaci árai, az ipari és kereskedelmi mozgalmak már egy-két órával megtörténők után az egész országban ismeretesek lesznek, ami kétségkívül megbecsülhetetlen hasznára lesz az iparos és kereskedő világnak. Egyebekben is kiváló lapnak indul a formájában ujjalakult „Pesti Napló.” Több mint harmincz ismert nevű íróból álló szerkesztősége garancia a mellett, hogy az új „pesti napló” a magyar sajtó leghivatottabb organuma lesz. Felhívjuk lapunk olvasóinak szives figyelmét a lapunkba közölt hirdetésre, melyben a leginkább ajánlható magyar lap előfizetési feltételei olvashatók.

— **Unalom szülte tréfa.** A hosszú téli esték, a rossz idő, havazás, fagy a legtöbb

embert otthon maradásra készítetik és gyakran megesik, hogy az otthon szorult ember, csakhogy unalmát megszabaduljon, mindenféle foglalkozást végig próbál. Ilyen okból fogott iront a napokban egy fűszerkeskedő, rajzolgatással töltvén idejét. Különféle alakokat pingálgatott már, midőn eszébe jutott megpróbákozni potrohos, kopasz szomszédja karikatúrájával. A gondolatot követte a tett és alig félórai rajzolgatás után ott pompázott a szomszéd kopasz tarója — szemöldökétől — nyakaigolyájáig. És ekkor egy démoni gondolat villant meg a rajzoló agyában: „milyen pompás hirdetési hely volna ez a kopasz tarkó!” És pár perc alatt olvasható volt a szomszéd hajmentes koponyáján a következő hirdetés: „A ki nem akarja, hogy tisztelt koponyája szíutén ilyen hirdetésnek szolgáljon alapul, az vegye meg minél előbb az én csalahatalan hajnövesztő pomádémat. N. N. fűszeres és hajnövesztő-kenőcs feltaláló.” — Ezt a sikerült rajzot azután másnap reggel a kirakatba helyezte el. Természetesen sok nezője és ugyanannyi nevetője akadt a rajznak, a többek között olyan is, a ki a jó szomszédot figyelmeztette az „auslag”-ban levő karikatúrájára. Lett aztán hadd el hadd, de hogy a dolognak rossz vége nem lett, az csak a jóra való nagyvendéglős közbenjöttének volt köszönhető, a ki kibékítette a feleket, elbírágolván a kereskedőt egy közös vacsora fizetésére, a mit a jóízű tréfa rendezője el is fogadott, kikötvén csupán azt, hogy legalább a vacsora után elfogyasztandó konyakot a szomszéd fizesse. Minthogy pedig utóbbi a jóbarátság kedvéért ezt a feltételt szíutén elfogatta, szent volt a béke s a hamis kereskedő is jól járt, mert mind a 15 rakaczk Esterházy cognac, a mennyi még rakáron volt nála, elfogyott. — Ezzel kapcsolatban megjegyezzük, hogy előf. etóinknek ép ennek az Esterházy konyaknak leírását és ismeretét juttatjuk ma kezeikhez melegen ajánlva ezt a par excenze magyar gyártmányt.

— **Különösen felhívjuk olvasóink figyelmét** *Lepuk hátsó oldalain közölt „Pesti Hírlap” hirdetésére.*

Fekete, fehér és színes selymeket méterenkint 45 krtól 15 frt 65 krtig sima és mintázott mintegy 240 különböző fajta és 200. különböző színben szállít, megrendel- és vátmentesen **Hennberg & Co.** (cs. kir. udvari szállító) selyem gyára Zürichben. — Minták póstaforduával küldetnek. Svájcba intézett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (1)

Szerkesztői üzenetek.

Többeknek. Mindazon barátaink és elvtársainknak, kik a szerkesztő-változás alkalmából jó kívánataikkal felkerestek, e téren mondunk hálás köszönetet, és kérjük őket, hogy a közügyek javítására irányuló törekvésünket jó akaratukkal támogatni sziveskedjenek.

S—ó L—s urnak Szentés. Baráti üdvözléted nagyon szépen köszönöm s becses munkálkodásodat a „Tiszavidék” mindenkor örömmel látja.

K—cs K—n urnak Algyő. Igazán megtisztelő szíves soraiért fogadja hálás köszönetemet! A szívből jövő barátság mindenkor lekötölező, de kétszerezsen kedves, ha oly igaz hazafi nyújtja azt, mint kedves barátom. Becses közreműködését a jó ügy érdekében előre is mély köszönettel veszem.

— **ó— urnak helyben Tisztelt kollegánk a „Csongrádi Lap”** többnyire üres mogyoróval szokott dobálózni; s támadásaira már csak azért sem érdemes komolyan reflektálni, mert kárt ugyem tesznek senkiben.

Az egészség főfeltétele a

tiszta vér!

Titkos betegségeket, sömört, bőrkiütéseket, sápadtságot, általános levertséget, gyengeséget megszüntet a tiszta vér. A gyökeres gyógyulásért kezeskedünk, ha használati utasításainkat végrehajtják.

Válaszbélyeggel ellátott kérdezősködések
„OFFICE SANITAS” PARIS

30, Faubourg Montmartre
küldendők.

(4—14)

A tudomány ama nagyszerű vívmányát, hogy az

EPILEPSIA

(nehézség, nyavalyatörés)

teljesen, visszaesés nélkül gyógyítható, sok ezer ember bizonyítja.

Kimerítő kérdezősködés a válaszbélyeggel intézendő:

„OFFICE SANITAS PARIS”

30, Faubourg Montmartre.

(4—14)

A PESTI NAPLÓ

fölvesszi régi, eredeti alakját!

- A Pesti Napló december 18-ikától kezdve naponként kétszer legalább 16–24 oldalnyi terjedelemben fölvágván és ragasztva jelenik meg.
- A Pesti Napló főszerkesztője és kiadótulajdonosa: **íj. Ábrányi Kornél** országgyűlési képviselő.
- A Pesti Napló felelős szerkesztője: **BARNA IZIDOR.** politikai pártoktól teljesen független.
- A Pesti Napló szerkesztősége egészen újra, — az ország legjelesebb hírlapiróiból — alakult.
- A Pesti Napló bel- és külföldi tudósításai, hírei és táviratai frisek és eredetiek lesznek s a legmegbízhatóbb forrásokból erednek.
- A Pesti Napló ipari, kereskedelmi és mezőgazdasági rovatát kitűnő szakírók szerkesztik.
- A Pesti Napló bel- és külföldi tőzsde rovata mindig pontos és megbízható lesz
- A Pesti Napló nagy gondot fordít szépirodalmi rovatára, hol mindig a legkiválóbb írók neveivel találkozik az olvasó.
- A Pesti Napló regényei és tárczái élénkek lesznek és a közönségnek kellemes olvasmányul fognak szolgálni.

A PESTI NAPLÓ karácsonyi száma feltűnést keltő közleménnyel lepi meg az olvasót.

A PESTI NAPLÓ előfizetési árai:

Egész évre	4 forint = 28 korona
Fél évre	7 „ = 14 „
Negyed évre	3.50 = 7 „
Egy hónapra	1.20 = 3 „ 40 fillér.

Egyes példányok minden hírlapkereskedésben kaphatók 5 krért = 10 fillérért.

A PESTI NAPLÓ előfizetési ára (naponként kétszeri postaküldéssel, reggel és a délutáni gyorsvonatokkal)

Egész évre	20 forint = 40 korona
Fél évre	10 „ = 20 „
Negyed évre	5 „ = 10 „
Egy hónapra	1.70 = 3 „ 40 fillér.

A PESTI NAPLÓ délutáni kiadása Budapestről a délután 3 óra előtt induló gyorsvonatokkal indítatik s minden vidéki városban még a megjelenés napján az újságelárusítóknál 4 krajczárért = 8 fillérért kapható lesz.

A PESTI NAPLÓ szerkesztősége
Budapest, Ferencziek tere 3. sz.

A PESTI NAPLÓ kiadóhivatala
Budapest, Ferencziek tere (Bazár-épület.)

A ki a PESTI NAPLÓ-ra előfizet, az december 18-ikától 1-éig a lapot ingyen kapja, úgy, hogy az előfizetés csak január 1-én kezdődik.

Mutatványszámokat december 18-ikától kívánatra egy hétig ingyen küld

a PESTI NAPLÓ kiadóhivatala.

Mutatvány számokat ingyen és bérmentve.

Magyarország
legolcsóbb és legdiszesebb képes hetilapja a
KÉPES CSALÁDI LAPOK

1933-ik év január hó 1-én
TIZENÖTÖDIK ÉVFOLYAMÁBA LÉP

a magyar művelt, de különösen a magyar női művelt olvasó közönségnek legkedvesebb lapja

A „Képes Családi Lapok” a magyar szépirodalmi lapok között legjobban el van terjedve.

A „Képes Családi Lapok” most lépett a 15-ik évfolyamába, mi eléggé bizonyítja, mennyire megnyerte e lap a magyar művelt közönség tetszését.

A „Képes Családi Lapok” szellemi részét, a magyar irodalom legelső írói nyújtják. A szerkesztőség dr. Murányi Armin, dr. Tolnai Lajos és dr. Váradny Antal kezében van, akik sem fáradságot, sem költiséget nem kímélnek, hogy a lap szelleme a művelt olvasók legmagasabb igényeit is kielégítse.

A „Képes Családi Lapok” munkatársai sorában vannak a többi között: Jókay, Mikszáth, Dalmady, Temérdek, Lauka, Tölgyessy, dr. Murányi Ernő, Csorba Á., Pósa, Rudnyánszky, Beniczkyné Bajza Lenke, Büttner Lina, Nagytrády Mira, Kővér Ilma, V. Gaál Karolina, Harmath Lujza, Hevesiné Sikor Margit, stb. stb. hírneves íróink és írónőink.

A „Képes Családi Lapok” minden számában legkiválóbb művészek rajzai és képei után kitűnő illusztrációkat ad.

A „Képes Családi Lapok” minden számához legjobb íróinktól egy regény teljes nyomtatott ívét kapják az olvasók díjtalanul s így egy év alatt 5-6 regény birtokába jutnak melyekhez mindig diszes boríték is járul.

A „Képes Családi Lapok” minden számában ügyesen összeállított sakrejtvények, apróságok és irodalmi ismertetéseket talál az olvasó; — s a lap előfizetőinek postájában a legszellemdúsabb társalgás folyik az előfizetők között, végül:

A „Képes Családi Lapok” minden kéthétben külön divat mellékletet ad, a mely a női közönségnek minden más divat lapot teljesen nélkülözhetővé tesz.

A „Képes Családi Lapok” előfizetése egy évre 6 frt., félévre 3 frt., negyedévre 1.50, aki az egész évi előfizetési díjához 80 krt. küld, 4 regényt, a ki félévi előfizetéséhez 40 krt. küld 2 regényt s a ki negyedévi előfizetéséhez 20 krt. küld, 1 regényt kap bérmentve jutalmul.

Előfizetéseket az év bármely napjától elfogad és levelezőlapon óhajtsra mutatvány számokat bárkinek díjtalanul küld:

A „Képes Családi Lapok” kiadó hivatala
Budapesten, Nagykorona-utca 20. sz.

Nyilvános köszönet.

T. üzletfeleink és barátaink az utóbbi időben irántunk való bizalmuknak és rokonszenvüknek oly számtalan és sokféle jelét adták, hogy indíttatva érezzük magunkat ezekért legbálsabb köszönetünket nyilvánosan kifejezni. Kiváló örömeinkre szolgál, hogy ez alkalommal ama meg-tisztelő elismerésről tehetünk említést, melyben a lent közölt okmány kiállítása által leghivatottabb oldalról részesülünk. — Kitűnő tisztelettel gróf Esterházy Géza an-gyalföldi Cognacgyár igazgatósa Bndapesten.

A magyar kir. műgyetem borászati laboratóriuma és dr. Neumann Zsigmond kir kereskedelmi törvényszéki hites vegyész által hivatalosan megejtett és általunk tudomásul vett vizsgálat alapján az

Esterházy-Cognacot

betegünknek alkalmaztuk s azt sikeresen használva, mint kitűnő minőségűt és a francia cognacokkal vetekedő a legjobban ajánlhatjuk

Dr. Angyán Béla s. k. Dr. Báron Jónás s. k.
egyetemi m. tanár, köz- egyetemi m. tanár, kórházi
kórházi főorvos. főorvos.

Dr. Réthy Károly s. k. Dr. Poor Imre s. k.
egyetemi ny. r. tanár. kir. tanácsos, ny. orvostanár.

Dr. Réczey Imre s. k.
egyetemi ny. r. tanár.

Dr. Stiller Bertalan s. k. Dr. Tauffer Vilmos s. k.
egyetemi tanár. egyetemi ny. r. tanár.

A főt mondottakat az általam közvetlen ismert négy csillagos jelzésű Esterházy cognacra elismerem.

Dr. Bakó Sándor s. k.
egyetemi m. tanár, kórházi rendelő orvos.

SZILBER J.-NÉ

könyvkiadó

CSONGRÁDON.

Az 1893-ik évre szülő —
összes hazai kiadók által ki-
bocsájtott —

NAPTÁRAK

a fontebbi czégnél, bolti árak-
náljával olcsóbban kaphatók.

Könyvnyomdám — minden a
nyomdászati körébe vágó mun-
kát — gyorsan, izésessen és
felette jutányos árért készít.

Könyvkötészetemben az egy-
szerű kötésektől a legfinomabb
kötésekig, olcsó árért készít-
tetik el.

Könyvkereskedésemben kara-
csonyi és újveji üdvözlő-kár-
tyák diszes kivitelben, jutá-
nyos árért szerezhető be.

Névjegyek nyomással 40 kr.-tól
feljebb.

A kiadásomban ez év folyamán
megjelent „É n e s” könyv,
mely öreg Mezey János volt
Kun-szentmártoni kántor áltl
kitűnően van szerkesztve; di-
szes vászon kötésben 60 kr-ért
kapható.

Ugyanitt egy jó hazból való
fiú nyomdász-tanonozul azon-
nal felvétetik.

3 nap alatt

gyógyul meg a hevenyes és 2-3
hét alatt a több év óta tartó

hugycsőfolyás

gyökeres és minden utókövetkezmény
nélkül egy eszköz, a

PAUSIBLENON

alkalmazása által. A használatban
levő gyógymódok közt egyedül ez a
legészszerűbb. Az újabb orvosi tu-
domány legtökéletesebb vívmánya.
Ezen a legkitűnőbb szak emberek ál-
tal ajánlott gyógyszerköz csakis a
feltalálónál

Dr. Tóth Budapest, IV. Deák
Ferencz-utca 3. sz. czim alatt
rendelhető meg.

Ára használati utasítással 6 frt
30 kr

Magyarországi szabadalom száma
6531. 91.

5-13.

KNUTH KÁROLY

műszaki irodája és gyára.

Budapest, VII ker. Szövetség-utca 3 sz.

Elvállal és berendez:

Légszesz és vízvezetékeket.
Szivattyúkat minden czélra, vizszállító kasokat.
Szivattyú telepeket járgány, légszesz-gőz-és vizmotor hajtással.
Városok, gyárak, kastélyok lakóházak stb. vízzel való ellátását.
Minden rendű központi fűtéseket, állami nyilvános és magán épületek részér.

Szellőztetéseket.
Gőz, köd és zuhany fürdőket.
Szárítókat, bármily czélra.
Legjobb rendszerű closeteket.
Vas és kőagyag eső csatornázásokat.
Gőzfűző és gőz mosókonyhákat.
Szűrő és fertőztelenítőket.
Természetes légszesztelepeket.
Köszén és olaj gázgyárakat.

KŐAGYAG CSÖVEK NAGY VÁLASZTÉKBAN RAKTÁRON.

Berendezett telepekről a legjobb elismerések.

Költségvetéseket készséggel készít.

